

# Festiwal Muzyczny

im. Krystyny Jamroz

Dodatek specjalny

## Warto promować się przez kulturę

ROZMOWA | Adam Jarubas, marszałek województwa świętokrzyskiego



**Jaką rangę dla województwa ma Festiwal im. Krystyny Jamroz w Busku?**

To jedno z najbardziej rozpoznawalnych wydarzeń kulturalnych całego województwa i samego Buska, które też stara się promować przez kulturę. Busko jest znanym kurortem nie tylko w Polsce, ale i na świecie, a festiwal – wydarzenie kulturalne najwyższej próby – jeszcze podnosi jego atrakcyjność.

Wysoko go cenią także sami melomani, znawcy muzyki

klasycznej, których przyciągają nazwiska znakomitych artystów co roku przyjeżdżających do Buska.

**Czy duże są nakłady finansowe samorządu województwa na kulturę?**

Generalnie w województwie mamy dobry klimat dla kultury. Zwrócił nawet na to uwagę minister kultury Bogdan Zdrojewski, gdy był u nas z wizytą, bo mamy jeden z najwyższych wskaźników wydatków na kulturę w budżetach samorządów woje-

wództw. Realizujemy duże inwestycje kulturalne, m.in. finansujemy budowę siedziby nowej Filharmonii Świętokrzyskiej. Dołożyliśmy się też do stworzenia niezwykle ciekawej instytucji – Europejskiego Centrum Bajki w Pacanowie.

Samorząd województwa włącza się także we współpracę z organizacją festiwalu w Busku. Marszałek tradycyjnie finansuje jeden z koncertów. W tym roku dostaliśmy zresztą rekordowe dofinansowanie na festiwal z MKiDN. Dokłada się

też samo miasto. Wszyscy się mobilizujemy, bo świadomość, że przez kulturę można i warto się promować, jest w naszym regionie coraz większa. To jedna z najskuteczniejszych form promocji. Wiemy, że nie tylko sama przyroda i zabytki jej służą, ale i wydarzenia kulturalne tej miary, co Międzynarodowy Festiwal Muzyki im. Krystyny Jamroz.

**Jakie jeszcze inne imprezy kulturalne mają szczególne znaczenie dla województwa?**

W tej chwili m.in. Kielecki Teatr Tańca, jedna z najciekawszych formacji tańca jazzowego w Polsce, organizuje festiwal ze środków unijnych z udziałem światowych sław. A w Jędrzejowie odbywa się XVI Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej w klasztorze oo. Cystersów.

**Wybiera się pan na festiwal do Buska?**

Oczywiście, tym bardziej że to mój rodzinny powiat.

— rozmawiała m.k.

## Busko – miasto muzyki, słońca i gwiazd

ROZMOWA | Artur Jaroń, dyrektor artystyczny Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego im. Krystyny Jamroz w Busku-Zdroju

**Od 16 lat jest pan współtwórcą i dyrektorem festiwalu. Do kogo buski festiwal jest adresowany?**

ARTUR JAROŃ: Festiwal stał się częścią mojego życia. Staramy się działać z rozmachem i docierać do ludzi z całej Polski. Od początku zapraszamy znakomitych wykonawców z kraju i z zagranicy.

Chcemy docierać do szerokiej, różnorodnej publiczności. Zależy nam na pozyskiwaniu nowych melomanów, dlatego program układamy tak, że muzyka poważna sąsiaduje z lżejszym, ale ambitnym repertuarem. Tę festiwalową linię w pełni zaakceptowała rodzina Krystyny Jamroz – światowej sławy śpiewaczki pochodzącej z Buska, która nam patronuje.

Tradycyjnie na naszym festiwalu każdy znajdzie coś dla siebie. Melomani mają do wyboru symfonię i kameralistykę, a także dużo muzyki oratoryjno-kantatowej w kościołach. Nie zapominamy też o Roku Chopinowskim. Ci, którzy wolą ambitną muzykę rozrywkową, mogą się wybrać na koncert Hanny Banaszak. Na miłośników operetki czeka finałowy koncert „Wielka sław to żart” prowadzony przez Bogusława Kaczyńskiego, z udziałem m.in. Grażyny Brodzińskiej. Naszymi gośćmi są gwiazdy i młodzi utalentowani wykonawcy.

**Jak doszło do tego, że jubileusz 50-lecia świętuje w Busku na tegorocznym festiwalu światowej sławy skrzypce Konstanty Andrzej Kulka?**

Rok temu gościliśmy profesora na festiwalu i chętnie

zgodził się przyjechać ponownie na swój jubileusz, inaugurując festiwal. Zaprosił także przyjaciół i córkę. W pierwszej części sam będzie koncertował z towarzyszącymi muzykami, w drugiej wystąpi Gaba Kulka.

**A jak się udało ściągnąć drugiego wielkiego skrzypka – Nigela Kennedy'ego?**

Budżet tegorocznego festiwalu jest o jedną trzecią większy niż ubiegłoroczny dzięki dofinansowaniu ministra kultury, mogliśmy więc powalczyć o zaproszenie wielkich sław. Przyznam, że w trakcie negocjacji z menedżerem Nigela Kennedy'ego miałem chwilę totalnego zwątpienia, bo on ma przecież kalendarz wypełniony po brzegi. Nie ustępowałem i Nigel przyjeździe do nas promować swoją najnowszą płytę, nagrałą wspólnie z wybitnymi jazzmanami.

**Poziom festiwalu w Busku wyznaczają gwiazdy, mają nawet w Parku Zdrojowym swoją Aleję Gwiazd.**

Przed trzema laty wymyślił ją wspólnie z burmistrzem miasta Piotrem Wąsowiczem, aby uwiecznić specjalne wydarzenia i festiwalowych gości. Busko ma w herbie słońce, dlatego w naszej alei przyznajemy wybranym osobom festiwalowe słoneczka. Pierwsze otrzymała nasza patronka Krystyna Jamroz. W tym roku dostaną je Konstanty Andrzej Kulka i Piotr Paleczny, który często u nas bywał i ma też szczególnie wkład w Rok Cho-

pinowski. Parkowa Aleja Gwiazd jest duża, może zmieścić nawet sto słoneczek.

**Jakie miejsce w tegorocznym festiwalu zajmuje Chopin? Czy będziemy słuchać głównie jego pieśni?**

Poświęcamy mu sporo miejsca, bo nie zapominamy o Roku Chopinowskim. Na 27 koncertów festiwalowych siudem mamy chopinowskich. Specjalny koncert przeznacz-



liśmy na wszystkie jego pieśni. Oprócz niego przygotowaliśmy cały blok recitali chopinowskich. W Busku w Sanatorium Marconi zagra Piotr Paleczny i znakomite młode pianistki: Aleksandra Świąg i Karolina Nadolska.

A w Kurozwękach recital chopinowski będzie miał Andrzej Tatarski. Natomiast w sobotę, 10 lipca, muzyka Chopina będzie rozbrzmiewać cały Park Zdrojowy – od 11 do 17 w wykonaniu uczniów Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia w Kielcach, której jestem dyrektorem, oraz studentów i absolwentów polskich i zagranicznych uczelni, np. Paweł

Baran wykona koncert Chopina z towarzyszeniem kwintetu smyczkowego Filharmonii Świętokrzyskiej.

Młodzież będzie występować w strojach z epoki Chopina, co stworzy klimat XIX-wiecznego uzdrowiska.

**Pan sam jest pianistą. Zagra pan w trakcie festiwalu?**

Nie tylko jestem organizatorem festiwalu, ale i gram na nim, bo nie wyobrażam sobie życia bez muzyki. W historii festiwalu wiele udanych muzycznych wieczorów było moim udziałem. Do moich niezapomnianych przeżyć należą wspólne wieczory z Teresą Zylis-Garą, Wiesławem Ochmanem, Małgorzatą Walewską, Stefanią Toczyńską. Wspominam je z sentymentem i satysfakcją.

W tym roku wystąpię trzykrotnie. Największym wyzwaniem będzie koncert z Alicją Węgorzewską, która wykona komplet pieśni Chopina. Podczas pozostałych wieczorów zagram z moimi przyjaciółmi: Łukaszem Długoszem, znakomitym polskim flecistą, i skrzypczką Ludmiłą Worobec-Witek, która od ponad 16 lat jest moją partnerką sceniczną.

**Wiele festiwalowych koncertów odbywa się nie tylko w salach koncertowych, również w ciekawych zabytkach.**

Tak, np. w Pińczowie w XVI-wiecznej, pięknie odrestaurowanej staraniem dyrektora miejscowego muzeum synagodze. Dotychczas graliśmy w niej muzykę ży-

dowską i klezmerską. W tym roku spróbowałem przełamać ten kanon i mamy w niej wieczór romansów rosyjskich w wykonaniu znakomitego Tria Relikt z Moskwy. Synagoga może pomieścić tylko 200 osób, ale jak zwykle transmitujemy koncert na stojącym przed nią na ulicy telebimie. W poprzednich latach wokół synagogi gromadziło się nawet tysiąc osób podczas koncertów.

Warto też odwiedzić Kurozwęki z pięknym parkiem i pałacem. Mamy tam w niedzielę, 4 lipca, dwa koncerty – plenerowy w parku i kameralny w Sali Balowej. Dodam, że atrakcją Kurozwęk jest również... hodowla bizonów.

**A kogo usłyszymy z gwiazd wokalistyki?**

Mimo różnorodności repertuaru chcemy, aby sztuka wokalna pozostała motywem przewodnim festiwalu. W tym roku przyjedzie Wiesław Ochman, który od pierwszej edycji festiwalu powraca regularnie do Buska. Wystąpią także inni znakomici śpiewacy: Alicja Węgorzewska, Adam Dunikowski, Adam Kruszewski, Grażyna Brodzińska, Witold Matulka, Edyta Piasecka, Małgorzata Długosz. Niecierpliwie czekamy na występ młodego artysty Wiktora Dudara z Kijowa, laureata konkursu Czajkowskiego. Ostrzymy już sobie apetyty, żeby posłuchać wielkiej sztuki wokalne.

Zapraszam też na operę „Eugeniusz Oniegin” w wykonaniu solistów Teatru

Muzycznego z Moskwy i orkiestry z Kaliningradu.

**Młodzi wykonawcy zapowiadają się równie obiecująco?**

Mamy koncert laureatów konkursów wokalnych im. Krystyny Jamroz dla uczniów szkół średnich. Występ na festiwalu w Busku jest dla nich nagrodą. Organizuję ten kielecki konkurs od czterech lat. Także w tym roku poziom występów będzie bardzo wysoki. Usłyszymy m.in. 19-letnią sopranistkę Aleksandrę Świderek, której jury przyznało jednogłośnie Grand Prix. To prawdziwa satysfakcja, że młodzi, debiutujący u nas artyści często potem piszą w swoich biografii o udziale w Festiwalu im. Krystyny Jamroz w Busku, jak np. Anna Maria Staśkiewicz, laureatka III nagrody Konkursu Wieniawskiego, która zrobiła światową karierę, a debiutowała w Busku pięć lat temu.

**Czy można porównywać festiwal w Busku do innych sławnych muzycznych festiwali w uzdrowiskach – Dusznikach albo Krynicy?**

Mamy inne założenia, ale staramy się podpatrywać wszystko co najlepsze na różnych festiwalach. Niewykluczone, że w przyszłości zrobimy festiwal wyłącznie operowy. Na razie jednak pozostajemy przy różnorodnym programie, bo trzeba czasu, aby zgromadzić własną publiczność, na którą zawsze można liczyć.

— rozmawiała Monika Kuc

# Rekordowy muzyczny relaks

ROZMOWA | Piotr Wąsowicz, burmistrz miasta i gminy Busko-Zdrój

**Międzynarodowy Festiwal im. Krystyny Jamroz stał się kulturalną wizytówką miasta.**

PIOTR WĄSOWICZ: To najważniejsza impreza kulturalna nie tylko w mieście, również jedna z największych w województwie świętokrzyskim. Od lat festiwal świetnie promuje Busko w całym kraju. Wiele osób rezerwuje pobyt w naszym uzdrowisku w tym właśnie czasie, aby połączyć kurację z udziałem w koncertach festiwalowych.

**Festiwal ma już długą tradycję. Czy jego formuła zmienia się z biegiem czasu?**

Festiwal nieustannie się rozwija. Początki były skromne. Obecnie rozrósł się do 8-10 dni. Wielu wybitnych polskich i zagranicznych wykonawców chętnie do nas wraca. Wszystko to dowodzi skali i rangi festiwalu. Jest to możliwe dzięki wsparciu licznych mecenasów: wojewody świętokrzyskiego, marszałka województwa świętokrzyskiego, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, starosty buskiego, burmistrzów, starostów i wójtów sąsiednich miejscowości, bo festiwalowe koncerty odbywają się nie tylko na terenie samego Buska, ale także w Wiślicy, Glinianach koło Ożarowa, Kurozwękach w powiecie Staszów, Pińczowie.



MATERIAŁY PRASOWE

**Pan również jest mocno zaangażowany w organizację festiwalu.**

Jestem jego zagorzałym fanem. Cieszy mnie, że mogę wnieść w jego rozwój swój wkład. Między innymi zainicjowaliśmy wspólnie z dyrektorem Arturem Jaroniem stworzenie Alei Gwiazd w parku zdrojowym – ze słoneczkami wybitnych artystów, którzy podnoszą prestiż imprezy i angażują się w muzyczną promocję naszej gminy. Słoneczka mają w niej już Krystyna Jamroz, Bogusław Kaczyński, Barbara Hesse-Bukowska, Wiesław Ochman, Krzysztof Penderecki, Małgorzata Walewska.

W tym roku spełnia się następne moje marzenie. Po raz pierwszy jedno z dużych muzycznych spotkań plenerowych będzie dostępne bezpłatnie dla wszystkich melomanów.

**Które?**

Opera „Eugeniusz Oniegin” w wykonaniu Teatru Muzycznego z Kaliningradu – na zewnętrznej scenie Buskiego Samorządowego Centrum Kultury. Będzie to zarazem efektowne widowisko świetlne. Dla szerokiej publiczności dostępne są też występy młodych artystów w parku i koncerty w kościołach.

**Czy Busko ma odpowiednie sceniczne warunki na tak duży festiwal?**

Mamy bardzo dobrze wyposażoną salę widowiskową wewnątrz Buskiego Samorządowego Centrum Kultury, zbudowaną przed dwoma laty – ze świetną akustyką i klimatyzacją, mogącą zmieścić 450 osób. Tam zainauguruje festiwal jubileuszowy koncert Konstantego Andrzeja Kulki, wystąpi Nigel Kennedy i odbędzie się finałowy wieczór „Wielka śława to żart”, prowadzony przez Bogusława Kaczyńskiego. Koncerty bardziej kameralne odbywają się w sali Sanatorium Marconi, m.in. wystąpi tam w fortepianowym recitale Piotr Paleczny.

Dobrze przygotowane do występów są także kościoły. W Busku – kościół Niepokalanej Panny, w którym odbędzie się

uroczysta msza św. za spójność duszy Fryderyka Chopina, i kościół św. Alberta – z koncertem muzyki sakralnej z udziałem Wiesława Ochmana i węgierskiego chóru z naszego partnerskiego miasta Szigetszentmiklós. W Glinianach – kościół św. Wojciecha, w którym można będzie posłuchać „Ave Maria”. Wszystkie koncerty w kościołach odbędą się w niedzielę, 4 lipca. Ten dzień obfituje w najwięcej wydarzeń muzycznych. Atrakcją będzie w nim również koncert „Chopin w pałacu” – w sali balowej w Pałacu w Kurozwękach.

**Czy będą też telewizyjne relacje z festiwalu w Busku?**

Już 5 lipca TVP wyemituje program „Kawa czy herbata” z naszego festiwalu.

**Życie kulturalne nie kończy się jednak w mieście na tym jednym wielkim wydarzeniu...**

Organizujemy wiele imprez kulturalnych. Kwitnie zwłaszcza kultura muzyczna. Odbywa się u nas Ogólnopolski Festiwal imienia Wojtki Belona, twórcy Wolnej Grupy Bukowina – pod patronatem Radia Kielce i rozgłośni regionalnych.

Mamy również Międzynarodowe Buskie Spotkania z Folklorem. I koncerty z cyklu „Lato z Chopinem”, prowadzone przez Barbarę

Hesse-Bukowską. Tradycyjnie w lipcu i sierpniu przyjeżdżają do Buska pianiści z całego świata, między innymi duża grupa Japończyków. W tym roku – w związku z 200. rocznicą urodzin Chopina – organizujemy także od wiosny do jesieni koncerty dedykowane Chopinowi we wszystkich wiejskich kościołach. To wspaniałe, że jego muzyka dociera dziś także na wieś. Mamy różnorodne wiejskie pikniki, festyny i dożynki, na które zapraszamy też gości z zagranicznych miast partnerskich.

**Busko współpracuje z kilkoma miastami partnerskimi w różnych krajach Europy!**

Tak, z czterema z nich – z niemieckim Steinheim w Nadrenii, węgierskim Szigetszentmiklós w pobliżu Budapesztu, Specchią na południu Włoch, chorwackim Sveti Martin na Muri, zbudowanym na murach starożytnej osady rzymskiej, realizujemy wspólny projekt unijny „Europa dla obywateli”. Niedawno tradycje naszego regionu prezentowaliśmy gościom z tych miast na międzynarodowym spotkaniu pod nazwą „Nasze dziedzictwo kulturowe”.

**Czy przedstawiciele Buska-Zdroju odwiedzają również uczestników projektu za granicą?**

Oczywiście. Byliśmy np. w Niemczech i stworzyliśmy wspólną orkiestrę instrumentów dętych. Z kolei ze Specchią wymieniamy doświadczenia uzdrowiskowe, bo to miejscowość o podobnym charakterze. Choć ostatnio do Włoch pojechał również nasz zespół muzyczny.

Ożywione kontakty łączą nas też z Chmielnikiem na Ukrainie. Zbliżyły nas Międzynarodowe Spotkania z Folklorem, ale też zaprosiliśmy na nasze unijne spotkanie. Te wszystkie kontakty bardzo sprzyjają integracji.

**Jakich zatem koncertów ma pan zamiar wysłuchać?**

Uczestniczę w festiwalu od początku do końca, mam więc wszystkie festiwalowe wieczory zajęte. I jestem szczęśliwy, że mogę w tych wydarzeniach brać udział, spotkać się z wybitnymi wykonawcami.

Zapraszam wszystkich do Buska – na festiwal, po słońce, relaks i zdrowie.

Busko przeżywa dobry czas. Rozslawiają nas ten festiwal i najlepsze w kraju wody siarczkowe. Dodam, że nowe odkryty i ujęcia wód gwarantują ich zasoby na najbliższe 50 – 100 lat. Każdy może z nich skorzystać.

– rozmawiała Monika Kuc

## Festiwalowa historia

Mysł o stworzeniu festiwalu w Busku-Zdroju pojawiła się po śmierci 1986 roku Krystyny Jamroz w – światowej sławy śpiewaczki, która stąd pochodziła. Gdy odsłaniano w mieście tablicę poświęconą jej pamięci, Sergiusz Mikulicz, mąż artystki, poprosił Bogusława Kaczyńskiego, aby zorganizował towarzyszący tej uroczystości koncert. A wówczas ten rzucił hasło, żeby miasto zrobiło festiwal.

Mysł dojrzewała przez parę lat. W 1995 roku ówczesny burmistrz Stefan Komenda poparł tę ideę i powierzył organizację oraz dyрекcję festiwalu Arturovi Jaroniowi, dyrektorowi kieleckiej szkoły muzycznej.

Początki były dość skromne. Podczas I festiwalu odbywały się kameralne koncerty w Sanatorium Marconi, ale już wtedy pojawił się pierwszy gość zagraniczny – orkiestra symfoniczna Wirtuozi Lwowa, co potwierdziło międzynarodowe ambicje i rangę festiwalu.

Od II festiwalu zaczęły przyjeżdżać do Buska gwiazdy. Pierwszy przybył Wiesław Ochman. Jego obecność zwróciła uwagę innych i Busko stało się wśród artystów modne, wszyscy nagle odkryli, że to piękne miejsce, a publiczność jest spragniona muzyki i spon-taniczna. Na kolejnych festiwalach pojawili się: Teresa Zylis-

-Gara, słynąca z występów w Metropolitan Opera, Adam Makowicz – pianista jazzowy, mieszkający na stałe w Nowym Jorku, Janusz Olejniczak, Marc Laforet i Philippe Giusiano – francuscy laureaci konkursów chopinowskich, Leszek Możdżer, Misha Maisky, światowej sławy wiolonczelista z Izraela, Stefania Toczyska, mezzosopranistka mieszkająca w Wiedniu, Jadwiga Rappe – wielka śpiewaczka oratoryjno-kantatowa, Agnieszka Duczmal, Jerzy Maksymiuk – na prawykonaniu swojej „Canzonetty na fortepian, wiolonczelę i głos sopranowy” i wielu innych.

Kiedy w 2001 roku festiwal odwiedził Krzysztof Penderecki, przypomniał, że Krystyna Jamroz była jedną z najwspanialszych odtwórczyń roli Matki Joanny w jego operze „Diabły z Loudun”. Stworzyła niezwykle oryginalną kreację wokalaną i aktorską.

Od 1997 roku podczas festiwalu prezentowane są również pełnospektaklowe widowiska: opery „Straszny dwór” z Kielc, „Traviata” z Opery Śląskiej w Bytomiu, musical „Skrzypek na dachu” z Teatru Muzycznego w Łodzi czy balet „Jeziorek łabędzie” z Teatru Opery i Baletu we Lwowie.

Honorowymi gośćmi festiwalu są w każdej edycji członkowie rodziny Krystyny Jamroz. W tym roku przyjadą także Ser-



Aleja Gwiazd w Busku-Zdroju

giusz Mikulicz i córka Krystyna z mężem Henrykiem Kuźniakiem, kompozytorem muzyki filmowej.

Nikt nie przypuszczał, że festiwal nabierze takiego rozmachu. Lata ciężkiej pracy przyniosły wielki sukces. Rozwojowi festiwalu sprzyja wsparcie Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, samorządu woje-

wództwa świętokrzyskiego, miejskiego i sąsiednich samorządów lokalnych.

W ubiegłym roku Międzynarodowy Festiwal Muzyczny im. Krystyny Jamroz obchodził jubileusz 15-lecia. Jego popularność od dawna przekroczyła granice regionu. Jest obecnie znanym i cenionym letnim festiwalem.

## Województwo świętokrzyskie – zabytki, przyroda i... czarownice

**Mimo że zaliczane jest do jednych z mniejszych w Polsce, znajduje się w czołówce prężnie działających centrów kulturalnych i turystycznych**

Dla turystów to region, który zachwyca ciekawą przyrodą, a przede wszystkim malowniczymi Górami Świętokrzyskimi, lasami Puszczy Jodłowej i krajobrazami Poniądzia. Fascynuje historią, wspaniałymi zabytkami sztuki i architektury, ciekawostkami geologicznymi, najstarszymi w kraju tradycjami przemysłowymi, folklorem oraz... magią najbardziej popularnego symbolu regionu – czarownicą.

Rekomendacji nie wymagają Sandomierz, Święty Krzyż, Obłęgorek czy zamek Krzyżtopór, ale województwo imponuje także bogactwem innych atrakcji. Każdy, w zależności od zainteresowań, może znaleźć coś dla siebie. Ten region kraju to także raj dla dzieci, które mogą spotkać tu Koziołka Matołka czy dinozaury, przeżyć niesamowitą przygodę, zwiedzając bałtowskie „safari” lub podczas przejażdżki na rollercoasterze. Na najmłodszych czeka również kielec-

kie Muzeum Zabawek i zabawy z kolekcjami lalek z całego świata, modeli samolotów, statków i marionetek teatralnych.

Osobom, które mają dość wielkomiejskiego zgiełku, proponujemy wycieczkę na łonie przyrody w jednym z licznych gospodarstw agroturystycznych. Gospodarze chętnie nauczą w nich przygotowywania potraw regionalnych lub dawnego rzemiosła.

Godnymi polecenia osobliwociami przyrody są tysiącletni dąb Bartek, gołoborze w Górach Świętokrzyskich, jaskinia Raj czy rezerwat Kadzielnia w Kielcach. Na amatorów mocnych wrażeń czekają lotniska w Masłowie i Pińczowie, które proponują loty lotniami, szybowcami i paralotniami oraz skoki ze spadochronem.

Liczne zbiorniki na czystych rzekach umożliwiają uprawianie żeglarstwa, narciarstwa wodnego i windsurfingu, a zimą świętokrzyskie stoki zachęcają do białego szaleństwa.

Prężnie rozwijającymi się ośrodkami uzdrowiskowymi w regionie są miejscowości Busko-Zdrój i Solec-Zdrój, gdzie można nabrać sił.

–m.k.

# Zagrałem co najmniej 2 tysiące koncertów

**ROZMOWA |** Konstanty Andrzej Kulka, wybitny skrzypek wirtuoz, profesor Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina

**Inauguruje pan festiwal w Busku specjalnym koncertem jubileuszowym z okazji 50-lecia swojej pracy artystycznej. Tę rocznicę liczy pan od konkretnego publicznego występu?**

**KONSTANTY ANDRZEJ KULKA:** Od pierwszego publicznego koncertu, który grałem, mając 12 lat. To już właściwie ponad 50 lat, bo koncert ten miał miejsce 15 listopada 1959 roku w sali średniej szkoły muzycznej w Gdańsku-Wrzeszczu przy ul. Partyzantów. W moim rodzinnym mieście, bo jestem gdańszczaninem; tam spędziłem młodość, nauczyłem się wszystkiego.



stety, apele te pozostają do tej pory bez echa), a nawet udało mi się wydać dwie płyty z jego utworami i mam w planie następane.

W Busku razem z wiolonczelistą Tomaszem Strahlem zagram także koncert podwójny a-moll Brahmsa. A po przerwie zaśpiewa moja córka Gabrysia.

**Dołączy pan do niej i, jak na jej płycie „Hat, Rabbit”, zagra partię skrzypcową?**

Na pewno tak, przynajmniej dwa utwory.

**Udział w tym albumie to inicjatywa pana czy córki?**

Jej, ale ja tę propozycję z radością przyjąłem. Uważam, że to, co ona robi, jest wartościowe i oryginalne, niesztampowe. Nie jestem zresztą zwolennikiem wyłącznie muzyki klasycznej. Uznaję inną muzykę i lubię słuchać np. Stinga albo Phila Collinsa...

**Na festiwalu w Busku będzie miał też swój koncert Nigel Kennedy. Chciałby pan z nim zagrać?**

Nigel Kennedy jest ciekawym, bardzo dobrym skrzypkiem, ale też w pewnym sensie oryginałem. Ludzie często przychodzą nie tylko po to, żeby go posłuchać, ale przede wszystkim zobaczyć. Ja nie mógłbym w ten sposób grać, mam inny temperament i charakter.

**Pana repertuar jest bardzo szeroki – od Vivaldiego do Pendereckiego...**

Taki jest wymóg czasu, że trzeba mieć szeroki repertuar. Oczywiście absolutnie wszystkiego, co zostało napisane, nie

sposób opanować. Ale pewne pozycje klasyczne wypada znać.

**Jakie utwory należą do pana ulubionych?**

Najlepsze koncerty skrzypcowe to niewątpliwie koncerty Brahmsa i Czajkowskiego. Jak też mówiłem, staram się promować muzykę polską. Oprócz kompozycji Karola Lipińskiego nagrałem także zapomniany świetny Sekstet Ignacego Feliksa Dobrzyńskiego i rzadko przypomniany koncert skrzypcowy Mieczysława Karłowicza.

**Ma pan ulubiony instrument?**

Ostatnio gram najczęściej na kopii Guarneriusa, zrobionej przez lutnika Wojciecha Topę w Zakopanem. Zmiana skrzypiec bywa kłopotliwa, bo każde mają inną menzurę czy rozstaw strun.

**Pana muzyczne upodobania, technika, interfejsy z czasem ewoluowały?**

Jeśli chodzi o technikę skrzypcową, to w zasadzie pozostaje ona taka sama, jaką wymyślono kilkaset lat temu. Pomijając eksperymenty z lat 60. i 70. XX wieku, których nigdy nie akceptowałem.

Czy gram tak samo czy inaczej niż przed laty, niech oceni publiczność. Gdy sam słucham nagrań sprzed 20, 40 lat, myślę czasem, że mogłem coś wykonać lepiej albo inaczej. To zapewne kwestia doświadczenia. Gdy człowiek staje się dojrzały, to i jego gra trochę powinna się różnić od wcześniejszych wykonań.

– rozmawiała Monika Kuc

**Krystyna Jamroz**

Wybitna polska śpiewaczka (sopran) o pięknym, silnym głosie. Urodziła się 29 sierpnia 1923 w Busku-Zdroju, zmarła 19 lipca 1986 w Warszawie. Studiowała we Wrocławiu pod kierunkiem prof. Ireny Bardy. Na scenie Opery Wrocławskiej zadebiutowała w 1948 rolą Pizia w „Rigoletcie” Giuseppe Verdiego. W 1957 została zaangażowana do opery w Poznaniu, a od 1961 była solistką Teatru Wielkiego w Warszawie.

Jej rozległy repertuar obejmował ponad 45 pierwszoplanowych sopranowych partii. Wśród nich były tytułowa Tosca, Aida, Turandot oraz Amelia w „Balu maskowym”, Elżbieta w „Don Carlosie”, Eleonora w „Trubadurze”. Uznane przyniosły jej także partie w operach polskich: Halki, Hrabiny i Hanry w „Strasnym dworze”, Neali w „Parii”, Ulany w „Manru i Psyche”. Do jej wielkich kreacji prapremiery należała polska Magda Sorel w „Konsulu” Menottiego, Matka w „Więźniu” Daslapiccoli i Katrena w „Krutniawie” Suchonia. A przede wszystkim znakomita Matka Joanna w polskiej prapremierze „Diabłów z Loudun” Pendereckiego. Ostatnią kreacją artystki była Hekuba w „Trojankach” Joanny Bruzdowicz (1979).

Nagrania Krystyny Jamroz z oper „Eros i Psyche” Ludomira Różyckiego, „Pałac Lucypera” Karola Kurpińskiego, „Patria” Moniuszki oraz arie operowe wydały Polskie Nagrania.

Międzynarodową karierę artystka rozpoczęła od występu na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawskiej Jesień w 1959. W latach 70. występowała w Stanach Zjednoczonych (m.in. występowała w partii sopranowej w II Symfonii Mahlera wspólnie z Jennie Tourel, pod batutą Garharda Samuela) oraz w Niemczech.

W latach 1967-1981 była członkiem jury konkursów wokalnych w Monachium, Salzburgu, Tuluzie, Paryżu, Rio de Janeiro, Edmonton i Montrealu. Krystyna Jamroz została uhonorowana wieloma odznaczeniami i nagrodami, m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1964), Nagrodą Ministra Kultury i Sztuki I stopnia (1977), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1980).

**Pamięta pan dokładnie tamte przeżycia?**

Tak, chociaż tej szkoły już tam nie ma. A od tamtej pory zagrałem co najmniej 2 tysiące koncertów, ale to w końcu było mocne przeżycie. Mój pierwszy samodzielny duży koncert. Grałem cały recital – utwory Mozarta, Młynarskiego, Corellego... Szukałem ostatnio dokumentów dotyczących tego wydarzenia do przygotowywanego wywiadu rzeki z twórcami wywodzącymi się z Gdańska. I znalazłem nawet zapis, że dochód z mojego pierwszego recitalu został przeznaczony na budowę 1000 szkół.

**W pana oficjalnej biografii akcentuje się zwykle mocniej udział w Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Paganiniego w Genui, gdy miał pan 17 lat.**

Dostałem tam dyplom ze specjalnym odznaczeniem, ale moja międzynarodowa kariera sceniczna zaczęła się naprawdę od wygrania Międzynarodowego Konkursu

Radiowego ARD w Monachium w 1964 roku, gdzie w finale grałem koncert Czajkowskiego.

Otrzymałem nagle bardzo dużo propozycji koncertów. To było wielkie wyzwanie, ale też trudny dla mnie okres. Byłem przecież młodym człowiekiem, nie miałem jeszcze obszernego repertuaru, a tu trzeba się było uczyć szybko nowych utworów,

**Czy młodemu muzykowi jest łatwiej teraz zrobić karierę czy kiedyś?**

Kiedyś było łatwiej ze wszystkim, bo miejsc do grania specjalnie przez te lata nie przybyło, a chętnych do koncertowania było jednak w czasach mojej młodości mniej. Gdy startowałem, nie mieliśmy jeszcze tak wielkiej konkurencji z Dalekiego Wschodu – Chin i Japonii. Dziś kraje te znacząco intensywniej łakną kultury zachodniej, więc przestrzeń się zagościła.

Kiedyś byli także porządni impresariowie, którzy nie tylko dbali o biznes, ale też autentycznie kochali muzykę i byli prawdziwymi melomanami. Teraz to rzadkość. Młodych ludzi z talentem obecnie nie brakuje, ale do zrobienia kariery potrzeba również szczęścia, kontaktów i umiejętności poruszania się w obowiązujących układach.

**Co zagra pan podczas jubileuszowego wieczoru w Busku?**

Po pierwsze utwory Karola Lipińskiego, bo jestem gorącym propagatorem twórczości tego po części zapomnianego wielkiego polskiego skrzypka z czasów romantyzmu. Artysty, który spotykał się wielokrotnie z Paganinim. Razem grywali koncerty w Niemczech, we Włoszech i w Polsce. Moim zdaniem napisał wiele utworów lepszych od Paganiniego. Nieustannie, razem z prof. Andrzejem Wróblem, apeluję do ministra kultury o ich publikację (nie-

## Busko może konkurować z Krynicią

**ROZMOWA |** Andrzej Mochoń, prezes Targów Kielce

**Lubi pan muzykę?**

Tak, najbliższa jest mi jazzowa. Jestem dumny, że mieszkam w mieście, które ma silne środowisko muzyczne i z którego pochodzą znakomici jazzmani, tacy jak kompozytor i pianista Włodek Pawlik, Artur Dutkiewicz, który wydał w tym roku płytę z nagraniami Hendriksa, a w ubiegłym Niemena, czy Włodzimierz Kiniorski („Kinior”) współpracujący z Krzysztofem Knittlem. A także legenda muzyki alternatywnej – Radek Nowakowski z zespołu Osjan.

W Kielcach jest też sprzyjający klimat dla muzyki poważnej – dzięki temu, że w mieście działa Filharmonia Świętokrzyska na dobrym poziomie i zespół szkół muzycznych.

**W Kielcach trwa budowa nowego gmachu filharmonii.**

Tak, oficjalnie zostanie otwarta w przyszłym roku, ale jeszcze w

tym ma dać pierwszy koncert przedpremierowy.

**Z Kielca pochodzi również Artur Jaroń, dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego w Busku...**

No właśnie, podziwiam energię dyrektora Artura Jaronia, że w małej miejscowości kuracyjnej potrafił zorganizować międzynarodowy festiwal. Jego zapał naprawdę się udziela.

**Bywa pan w Busku na festiwalu?**

Często, tym bardziej że Targi Kielce go wspierają. Mamy świadomość, że mecenat państwowy w kulturze przeżywa dziś kryzys i trzeba szukać innych sponsorów. Chętnie podejmujemy się tej roli.

**Targi mają doświadczenie w organizowaniu imprez kulturalnych?**

Bardzo duże. Ostatnio organizowaliśmy spotkanie z Krzysztofem Zanussim, gdy odbierał nagrodę na Targach

SACROEXPO. W ubiegłym roku organizowaliśmy też duży koncert Wojciecha Kilara w Kieleckim Centrum Kultury, kieleckim odpowiedniku Teatru Muzycznego w Gdyni. Wiele mniejszych koncertów organizujemy właściwie przy wszystkich targach.

A teraz budujemy nowy ośrodek kongresowy z salą na 600 osób z najbardziej nowoczesną widownią amfiteatralną w Polsce, którą można ukryć pod jedną ze ścian.

**A jakie wiążecie nadzieje z zaangażowaniem w festiwal w Busku?**

Naszą ambicją jest jego rozwój. Jesteśmy przekonani, że Busko może konkurować z festiwalem w Krynicy.

**Na który koncert tego lata najchętniej by się pan wybrał?**

Oczywiście na Nigela Kennedy'ego. – rozmawiała m.k.

## Rozwinąć skrzydła

**ROZMOWA |** Mirosław Lubarski, prezes PSB

**Grupa PSB (Polskie Składy Budowlane) znalazła się w rankingu 500 największych polskich firm „Rzeczpospolitej”, ale nie wiedzieliśmy, że firma wspiera kulturę.**

**MIROSLAW LUBARSKI:** Mamy doświadczenie marketingowe i od paru lat zaangażowaliśmy się we wsparcie finansowe i organizacyjne Międzynarodowego Festiwalu im. Krystyny Jamroz w Busku. Doradzamy, jak rozwinąć skrzydła festiwalu. Podobnej pomocy udzielamy też młodszemu buskiemu Ogólnopolskiemu Festiwalowi im. Wojtka Belona, kultowego barda Wolna Grupa Bukowina, który odbywa się w maju. To dużo młodsza impreza, bo licząca dopiero trzy edycje, ale ciesząca się rosnącym zainteresowaniem.

**A co przyciągnęło pana firmę do pierwszego festiwalu?**

Jego tradycja. Pan dyrektor Artur Jaroń świetnie sobie radzi z nawiązywaniem artystycznych kontaktów, a my mamy świadomość, że bez wsparcia finansowego trudno ściągnąć naprawdę wielkie artystyczne sławy.

Pomagamy także w propagowaniu festiwalu w mediach i poszukiwaniu dla niego wsparcia w lokalnych władzach,

biznesie i społeczności. Cieszy, że rośnie grupa stałych słuchaczy. Sami kuracjusze melomani nie wystarczą, żeby festiwal stał się znany. Trzeba konkretnych działań.

**Co panu osobiście szczególnie się podobało w dotychczasowych festiwalach?**

Artystyczne osobowości, takie jak Wiesław Ochman, który zaprezentował się jako wszechstronny artysta. Nie tylko śpiewał, ale miał też wystawę swoich obrazów. Czy Bogusław Kaczyński, który fenomenalnie, dynamicznie prowadzi koncerty od I edycji festiwalu.

**Jakie ambicje wiąże pan z przyszłością festiwalu?**

Bardzo długo jego zasięg nie sięgał poza granice regionu. Miałem okazję uczestniczyć w różnych festiwalach europejskich i obserwować je z bliska. Chciałbym, żeby nasz festiwal zyskał jeszcze szersze znaczenie międzynarodowe. Jest to możliwe pod warunkiem ściągnięcia znanych postaci także z zagranicy.

W organizacji festiwalu z roku na rok widać postęp. Również w tym, że rozmowy na temat następnego zaczynają się wcześniej, jesienią poprzedniego sezonu. – rozmawiała m.k.

# Gwiazdy XVI Międzynarodowego Festiwalu M

Georgij Agratina

Profesor Akademii Muzycznej w Kijowie. Od piątego roku życia uczył się gry na skrzypcach oraz fletni Pana u Fiodora Karpatii, który prowadził zespół instrumentów folklorystycznych. Kontynuował naukę w konserwatorium w Kijowie. Od 1970 r. jest solistą Narodowej Orkiestry Instrumentów Ludowych.

W swoich koncertach artysta prezentuje muzykę narodową ukraińską, mołdawską, rumuńską oraz klasyczną i popularną. Skomponował wiele utworów oraz dokonał licznych opracowań dla orkiestr kameralnych, symfonicznych. Jego kompozycje były wykonywane oraz nagrane przez rozgłośnie radiowe w różnych krajach Europy.

Ma w dorobku nagrania płytowe (w Polsce m.in. płyta wydana przez DUX) oraz telewizyjne w krajach, w których występował. Koncertował z najbardziej prestiżowymi orkiestrami symfonicznymi oraz jako solista w Rosji, Niemczech, Francji, Kanadzie, USA, Mongolii, Holandii, Polsce, Mołdawii, na Ukrainie i w Rumunii.

Wirtuozowska gra Georgija Agratina tworzy niezapomniany liryczny klimat. Artysta czerpie z najlepszych źródeł światowego dziedzictwa kulturalnego i bogatego folkloru rodzinnej ziemi.

Hanna Banaszak

Piosenkarka jazzowa i estradowa. Wykonuje standardy muzyki jazzowej i rozrywkowej lat 20. i 30. oraz muzykę współczesną.

Na początku lat 70. XX wieku śpiewała w lokalnym amatorskim zespole. Na scenie ogólnopolskiej zadebiutowała w 1976 roku w konkursie Młode Talenty na Krajowym Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu. Rok później zdobyła III miejsce w konkursie wokalistów jazzowych LSWJ. W latach 1977 - 1979 współpracowała z zespołem Sami Swoi, z którym koncertowała w Polsce i Europie.

Kariere solową rozpoczęła w 1980 roku. Współpracowała m.in. z Jeremim Przyborą, Jerzym Wasowskim, Zbigniewem Górnym, Jonaszem Koftą, Wojciechem Młynarskim. Nadal współpracuje z czołową polskich twórców, m.in. Jerzym Satanowskim, Janem Kantym Pawluśkiewiczem, Januszem Strobeliem, Zbigniewem Preisnerem.

Wystąpiła w kilku filmach, m.in. „Słona róża” i „Przeklęta ziemia”. Użyczyła swego głosu postaci Hanki Ordonówny w filmie „Miłość ci wszystko wybaczy” (1981), zaśpiewała arie ze „Stabat Mater” w filmie Witolda Leszczyńskiego „Siekierażada” (1985).

Uczestniczyła w wielu przedsięwzięciach telewizyjnych i scenicznych, np. w „Nieszporach ludzmierskich” Jana Kantego Pawluśkiewicza czy „Zanim będziesz w brzegu” zrealizowanym z Mirosławem Czyżykiewiczem.

Hanna Banaszak jest autorką tomiku wierszy pt. „Zamienię Samolubie na Szczodruchy”, wydanego nakładem Oficyny Konfraterni Poetów w Krakowie. W swoim repertuarze ma interpretacje wierszy Jana Kochanowskiego, Wisławy Szymborskiej, Józefa Brodzkiego, Jacka Kaczmarskiego.

Występowała w Japonii, Stanach Zjednoczonych, Belgii, Holandii, Niemczech, Portugalii, Wielkiej Brytanii, Rosji, Kanadzie. W 1986 roku zdobyła Grand Prix belgijskiego festiwalu piosenki Europopstar. Oprócz nagrań płytowych zrealizowała wiele recitali telewizyjnych, m.in. „Nikt, tylko ty”, „Złota kolekcja - W moim magicznym domu”, „Hanna Banaszak i Janusz Strobel”, „Wigilia z Hanną Banaszak”, „BANASZAKOFTA”, „Wolanie Eurydyki”, „Telefon zaufania”, „O czym marzy dziewczyna”, „Zanim będziesz w brzegu”.

Grażyna Brodzińska

Pierwsza dama polskiej operetki (sopran). Śpiewa repertuar operetkowy, operowy, musicalowy i piosenki ze światowego repertuaru. Córka śpiewaczki Ireny Brodzińskiej i reżysera Edmunda Waydy. Najpierw ukończyła szkołę baletową. Potem gdyńskie Studio Wokalno-Aktorskie Danuty Baduszkowej. Śpiewu uczyła ją profesor Zofia Janukowicz-Poblocka. Warsztat wokalny doskonaliła następnie u Urszuli Trawińskiej-Moroz i Ryszarda Karczykowskiego. Na scenie zadebiutowała w 1970 roku. W latach 1969 - 1976 występowała w Teatrze Muzycznym w Gdyni. Była solistką Operetki Warszawskiej i Teatru Muzycznego Roma w Warszawie. Od roku 2002 współpracuje między innymi z Gliwickim Teatrem Muzycznym.

Dokonała licznych nagrań telewizyjnych i radiowych. Brała m.in. udział w popularnym cyklu TV „Z batutą i humorem” Macieja Niesio-



łowskiego. Poznała ją także publiczność Stanów Zjednoczonych, Kanady, Francji, Austrii, Anglii, Włoch, Belgii, Izraela, Holandii i Australii. W Kammeroper w Wiedniu śpiewała partię Eurydyki w operetce „Orfeusz w piekle” Offenbacha oraz partię Zerliny w operze „Don Giovanni” Mozarta. W Teatrze Wielkim w Warszawie występowała gościnnie w roli Adeli w „Zemście nietoperza” Straussa i Kasi w operze „Nędza uszczęśliwiona” Kamieńskiego.

Corocznie uczestniczy w Festiwalu im. Jana Kiepury, którego dyrektorem artystycznym jest Bogusław Kaczyński.

Łukasz Długosz

Uznany przez krytyków za jednego z najwybitniejszych flecistów młodej generacji. Absolwent Hochschule für Musik und Theater w Monachium (Niemcy) w klasie światowej sławy flecisty prof. Andrasa Adorjana oraz Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse w Paryżu w klasie prof. Pierre'a-Yvesa Artauda.

Laureat wszystkich ogólnopolskich konkursów fletowych oraz 16 prestiżowych konkursów międzynarodowych: m.in. Jean-Pierre Rampal Paryż (Francja) w 2008 r., Monachium (Niemcy) w 2006 r., Carl Nielsen Odense (Dania) w 2006 r., Leonardo De Lorenzo Viggiano (Włochy) w 2005 r.

Koncertuje jako solista i kameralista w kraju i za granicą, m.in. w USA, Japonii, Niemczech, Wielkiej Brytanii, Austrii, Rumunii, Irlandii, Włoszech, Hiszpanii, Portugalii. Współpracuje z wieloma renomowanymi orkiestrami europejskimi. Grał pod batutą takich gwiazd, jak: Zubin Mehta, James Levin, Mariss Jansons, Helmuth Rilling.

Dokonał wielu nagrań archiwalnych, radiowych i telewizyjnych oraz CD w kraju i za granicą, wysoko ocenionych przez krytykę polską i europejską. Juror międzynarodowych konkursów fletowych. Prowadzi kursy mistrzowskie w Polsce, Francji, Belgii, Włoszech i Rumunii.

Za wybitne osiągnięcia otrzymał wiele prestiżowych nagród, m.in. w Niemczech: Gasteig-Musikpreis, Zeit-Preis 2005 w Monachium, Deutsche Stiftung Musikleben, Rosenberg-Stiftung, Otto Chelius-Stiftung. A w Polsce - prezydenta miasta Wrocławia i ministra kultury i dziedzictwa narodowego.

Narodowy Bank Polski sfinansował film telewizyjny o artyście, pokazywany na antenie TVP 1 i TV Polonia.

Małgorzata Długosz

Śpiewaczka, sopran. Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Łodzi. Umiejętności wokalne doskonaliła na kursach oratoryjno-kantatowych u prof. Adele Stolte w ramach Festiwalu Wratislavia Cantans we Wrocławiu. Równoległe z kształceniem głosu studiowała pedagogikę wokalną na Wydziale Kompozycji i Teorii Muzyki Akademii Muzycznej w Łodzi.

Zadebiutowała na scenie Teatru Wielkiego w Łodzi partią pani Rossignol w operze „Dyrektor teatru” Mozarta w przedstawieniu łódzkiej Akademii Muzycznej.

Już w czasie studiów związała się na dwa sezony z Warszawską Operą Kameralną. Kolejne sezony to współpraca z Operą Bałtycką w Gdańsku i z Teatrem Wielkim w Poznaniu. Następnie została zaangażowana do Teatru Muzycznego Roma w Warszawie, kierowanego przez Bogusława Kaczyńskiego.

Debiutowała w repertuarze operetkowym partią Arseny w „Baronie cygańskim” Straussa.

Udziela się również jako śpiewaczka estradowa. Występowała między innymi na Festiwalu im. Jana Kiepury w Krynicy, Festiwalu im. Adama Didura w Sanoku, Festiwalu Muzyki Wiedeńskiej w Jeleniej Górze, Podlaskich Spotkaniach z Arią, Festiwalu „Viva il canto” w Cieszyńcu, Festiwalu im. Krystyny Jamroz w Busku-Zdroju.

W jej repertuarze koncertowym obok arii operowych i operetkowych znajdują się również oratoria i kantaty. Dla uczczenia Roku Johanna Sebastiana Bacha (2000) śpiewała w trio barokowym w składzie sopran, flet i klawesyn, wykonując koncerty muzyki dawnej.

Od sezonu 2004/2005 jest solistką Gliwickiego Teatru Muzycznego.

Artur Dutkiewicz

Pianista, kompozytor. Absolwent Wydziału Jazzu i Muzyki Rozrywkowej Akademii Muzycznej w Katowicach (dyplom w 1982 r. z wyróżnieniem w klasie kompozycji i aranżacji). Laureat wielu konkursów pianistycznych w Polsce oraz finalista konkursu Theloniousa Monka w Waszyngtonie '89.

W latach 1982 - 1985 występował na scenie Teatru Instrumentalnego Ryszarda Miśka w Gdyni jako aktor muzyk. W 1988 r. koncertował z Kwartetem Zbigniewa Namysłowskiego. Przez wiele lat współpracował z saksofonistą Tomaszem Szukalskim, tworząc Szukalski/Dutkiewicz Duo oraz Kwartet Tomasza Szukalskiego.

Wielkim sukcesem Artura Dutkiewicza był solowy recital z transmisją radiową na MIDEM w Cannes, a także recitale w Filharmonii Narodowej oraz Paryżu i Londynie w 1988 r. Koncertował też z takimi wybitnymi muzykami jazzowymi i bluesowymi, jak Urszula Dudziak, Grażyna Auguścik, Deborah Brown, Tadeusz Nalepa, Zbigniew Namysłowski.

Od 1996 roku prowadzi własne zespoły: Electric Jazz Concert oraz Artur Dutkiewicz Trio. Tworzy również improwizowaną muzykę solo na fortepianie o dużej rozpiętości brzmienia, od elementów romantycznych przez rhythm & bluesa po muzykę etniczną.

Dyskografia: „Tina Blues” - z Tomaszem Szukalskim, „Double Trouble” - z Deborah Brown i Zbigniewem Namysłowskim, „Sunrise Sunset” - z Grażyną Auguścik, „Body and Soul” - z Tomaszem Szukalskim, „Voice Paintings” - z Markiem Bałatą, „Najstarszy zawód świata” - z Tadeuszem Nalepą, „Zerwany film” - z Tadeuszem Nalepą, „Bogurodzica” - z Piotrem Baronem. Płyty autorskie: „Błękitna ścieżka”, „Lady Walking”.

Bogusław Kaczyński

Najlepszy od czasu Jerzego Waldorffa popularyzator muzyki w Polsce. Absolwent Akademii Muzycznej w Warszawie; teoretyk muzyki i pianista. Twórca Europejskiego Festiwalu im. Jana Kiepury w Krynicy-Zdroju i Festiwalu Muzyki w Łańcucie. Popularyzator muzyki w TV. W plebiscycie „Polityki” znalazł się w gronie dziesięciu największych osobowości telewizyjnych XX stulecia, a podczas gali z okazji 50-lecia TVP w 2002 roku otrzymał tytuł Gwiazdy Telewizji Polskiej. Laureat trzech Wiktorów i Super Wiktora, trzech Złotych Ekranów, kawaler Orderu Uśmiechu i wielu innych odznaczeń i wyróżnień w kraju i za granicą. Zdobywca tytułu Mistrz Mowy Polskiej.

Autor bestsellerowych książek, takich jak „Dzikie orchidee”, „Kretowski”, „Wielka sława to żart”, „Jak samotny szeryf”, „Koń na biegunach”.

Nigel Kennedy

Światowej sławy skrzypek, urodzony w Brighton w Anglii. Jego wirtuozyjna technika, unikalny talent wnoszący wiele świeżości do klasycznego i współczesnego repertuaru. Pochodzi z rodziny o muzycznych tradycjach: jego matka była nauczycielką gry na fortepianie, ojciec wiolonczelistą orkiestry królewskiej. Jako sześciolatek został przedstawiony Yehudi Menuhinowi, który przyjął go do swojej szkoły muzycznych talentów Menuhin School i osobiście płacił za niego czesne. Następnie kształcił się w Juilliard School of Music w Nowym Yorku pod kierunkiem Dorothy DeLay. Początkiem jego światowej kariery był występ w 1977 r. w London Royal Festival Hall, podczas którego wykonał koncert skrzypcowy e-moll op. 64 Felixa Mendelssohna-Bartholdy'ego z towarzyszeniem Philharmonia Orchestra pod dyrekcją Riccardo Mutiego. W 1980 r. zadebiutował z orkiestrą Filharmoników Berlińskich, a w 1987 r. zagrał po raz pierwszy z Filharmonikami Nowojorskimi. Odbił wiele międzynarodowych tournée po krajach Europy, Stanach Zjednoczonych, Dalekim Wschodzie, Australii, grając z największymi orkiestrami i dyrygentami. W Wielkiej Brytanii występował przed rodziną królewską.

Kariera Nigela Kennedy'ego przykuwa uwagę światowych mediów. Otrzymał wiele nagród, m.in. w Wielkiej Brytanii - „za wkład w rozwój brytyjskiej muzyki”, we Francji - złotą nagrodę Vivement Dimanche, w Szwajcarii - Złotą Różę Montreux.

Od początku artystycznej drogi nagrywa dla wytwórni EMI. Jego dyskografia jest ogromna i wielokrotnie nagradzana. Doskonale przyjęto nagranie koncertu skrzypcowego Edwarda Elgara, które magazyn „Gramophone” ogłosił płytą roku 1985. Zdobyla też tytuł najlepszy album muzyki klasycznej roku (sprzedała się w nakładzie 300 tys. egzemplarzy). Nagrania Kennedy'ego koncertów skrzypcowych Brahmsa i Beethovena rozeszły się w ponad 100 tys. egzemplarzy. A płyta z nagraniem „Czterech pór roku” Antonio Vivaldiego z English Chamber Orchestra (1989) trafiła do Księgi rekordów Guinnessa jako najlepiej sprzedający się album klasyczny wszechczasów. Sprzedała się w ponad 2 milionach egzemplarzy i utrzymywała przez ponad rok w czołówce brytyjskich list przebojów. Drugi album Vivaldiego, nagrany przez artystę razem z Berliner Philharmoniker, zdobył w 2005 roku prestiżową niemiecką nagrodę Echo Award za najlepsze wykonanie muzyki XVIII wieku oraz austriacką nagrodę Amadeusz Prize dla najlepszego wykonania instrumentalnego. Płyta „Polish Spirit” uhonorowana została statuetką Fryderyka 2008.



# Muzycznego imienia Krystyny Jamroz w Busku

Nagrał również koncerty Bacha, Beethovena, Berga, Brahmsa, Brucha, Mendelssohna, Sibeliusa, Czajkowskiego i Waltona. Efektem jego jazzowej pasji jest album „Blue Note Sessions”, wyprodukowany pod okiem zdobywcy nagrody Grammy Jay Newlanda w 2006 r.

We wrześniu 2002 r. Kennedy został mianowany dyrektorem artystycznym Polskiej Orkiestry Kameralnej. Z tą orkiestrą odkrył na nowo zapomniany koncert romantyczny Emila Młynarskiego – Koncert skrzypcowy nr 2. Na płycie wydanej przez EMI w 2007 roku połączył go ze skrzypcowym koncertem A-dur Mieczysława Karłowicza.

W czasie wolnym Nigel Kennedy pasjonuje się futbolem (jest zagożonym fanem klubu Aston Villa). Ma żonę i syna. Swój czas dzieli między domy w Krakowie i Londynie.

## Gaba Kulka

Wokalistka, pianistka, autorka tekstów. Z wykształcenia architekt wnętrz. Swoją muzykę nazywa progresywnym popem. Łączy w niej elementy jazzu, kabaretu, rocka i popu.

Swój pierwszy album „Between Miss Scylla and a Hard Place” nagrała w 2003 roku. Drugi „Out” wyprodukowany został trzy lata później. Dostała po nim nominację do Nagrody imienia Mateusza Święcickiego przyznawanej przez publiczne radio.

Od kiedy artystka poświęciła się muzyce, komponowała dla teatru, koncertowała z orkiestrą symfoniczną, w 2008 r. wykonywała covey Iron Maiden z muzykami grupy Baaba, występowała z formacją Mitch & Mitch (jako Olimpia Słodczy). Jej głos i teksty znalazły się także na płycie Reni Jusis „Iluzjon cz. 1”. W 2009 r. nagrała wokale na cztery różne albumy. Wytwórnia Mystic wydała jej płytę „Hat, Rabbit” naganą wespół z Leszkiem Kamińskim i Marcinem Borsem. Oprócz Gaby i akompaniującego jej zespołu Raalya gra na niej również Konstanty Andrzej Kulka, jej ojciec. Kolejna płyta „Sleepwalk” jest wspólnym projektem artystki i Konrada Kuczka.

## Konstanty Andrzej Kulka

Wybitny skrzypek wirtuoz, profesor Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina. Naukę gry na skrzypcach rozpoczął w wieku ośmiu lat u Stefana Hermana i kontynuował ją u tego pedagoga w Państwowym Liceum Muzycznym i Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Gdańsku (dyplom z wyróżnieniem w 1971 r.).

Jako 17-latek otrzymał wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Niccolò Paganiniego w Genui, a drogę do sławy otworzył mu w 1964 r. Międzynarodowy Konkurs Radiowy ARD w Monachium, podczas którego zdobył I nagrodę. Od tego momentu rozpoczęła się jego światowa kariera.

Od 1966 r. koncertował we wszystkich krajach Europy, Stanach Zjednoczonych, Ameryce Północnej i Południowej, Japonii i Australii. Zagrał około 2000 koncertów. Jako solista był gościem wielu renomowanych orkiestr, m.in. Berliner Philharmoniker, Chicago Symphony Orchestra, London Symphony Orchestra, English Chamber Orchestra, Concertgebouw Amsterdam, Minneapolis Symphony Orchestra, Leningradzkiej Filharmonii. Uczestniczył w prestiżowych festiwalach muzycznych, m.in. w Lucernie, Bordeaux, Flandrii, Berlinie, Pradze, Barcelonie, Brighton, Warszawie. Szczególne miejsce w jego tournée zajmują występy z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Narodowej, z którą w 1971 roku odbył najdłuższą podróż – po krajach Afryki i Azji oraz po Australii. Od 1968 r. występował w duecie z Jerzym Marchwińskim. Uprawiał też kameralistykę jako członek Kwartetu Fortepianowego Polskiego Radia i Telewizji (razem ze Stefanem Kamasą, Romanem Jabłońskim i Jerzym Marchwińskim).

Artysta ma na koncie wiele nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji Polskiej oraz wytwórni Polskie Nagrania. Wśród nagrań płytowych szczególnie uznane zostały „Cztery pory roku” Vivaldiego z Orkiestrą Kameralną Karola Teutscha, koncerty skrzypcowe Mendelssohna-Bartholdy i Głazunowa z Orkiestrą Filharmonii Narodowej pod dyktando Jerzego Katlewicza, koncert skrzypcowy D-dur Brahmsa z Orkiestrą Filharmonii Narodowej pod batutą Witolda Rowickiego, a także Sonaty na skrzypce solo Johanna Sebastiana Bacha. Nagrywał też dla zagranicznych radiofonii i firm płytowych. Jego nagranie II koncertu skrzypcowego Szymanowskiego dla EMI zostało w 1981 r. nagrodzone Grand Prix du Disque.

W ogromnym repertuarze Konstantego Andrzeja Kulki ważne miejsce zajmuje muzyka współczesna. Jest znakomitym interpretatorem utworów Witolda Lutosławskiego, Krzysztofa Pendereckiego (m.in. koncertu skrzypcowego, który wykonywał wielokrotnie z różnymi orkiestrami pod dyktando kompozytora), Henryka Hubertusa Jabłońskiego, Augustyna Blocha, Eugeniusza Knapika.

## Adam Kruszewski

Śpiewak, baryton. Studia wokalne rozpoczął pod kierunkiem Bogny Sokorskiej, kontynuował u Pawła Lisitsiana w Wiedniu i Akademii Muzycznej w Warszawie (dyplom w 1985).

Laureat wielu konkursów: w 1987 Międzynarodowego Konkursu Wokalnego w s-Hertogenbosch w Holandii, w 1988 - Konkursu im. Jana Kiepury w Krynicy (Grand Prix), w 1989 Międzynarodowego Konkursu Wokalnego w Rio de Janeiro w Brazylii oraz Międzynarodowego Konkursu Wokalnego w Nantes we Francji.

Po studiach związał się z Warszawską Operą Kameralną. Śpiewał w niej główne partie barytonowe w operach Gaetana Donizettiego, Wolfganga Amadeusa Mozarta i Gioacchina Rossiniego. Z zespołem tym występował również na wielu scenach europejskich.

W sezonie 1990/1991 był solistą Wiener Kammeroper, gdzie kreował rolę doktora Malatesty w „Don Pasquale” Donizettiego i hrabiego Almavivy w „Weselu Figara” Mozarta (z tym zespołem odbył tournée po Japonii, Korei Południowej i Chinach).

Od 1993 roku współpracuje z Teatrem Wielkim w Warszawie, gdzie śpiewał m.in. partię Figara w „Cyryliku sewilskim” i Stanisława Leszczyńskiego w „Ubu Rex” Krzysztofa Pendereckiego, tytułową rolę w „Makbecie”, Ankarströma w „Balu maskowym”, Miecznika w „Strasznym dworze” Stanisława Moniuszki, tytułową rolę w „Don Giovannim” Mozarta.

Uczestniczył w koncercie galowym w Opéra Bastille w Paryżu; występował ze Szkocką Orkiestrą BBC w Glasgow, koncertował w Teatrze Państwowym w Pretorii w Republice Południowej Afryki, współpracował z Operą Narodową w Pradze, brał udział w krajowych i zagranicznych festiwalach muzycznych.

W 2004 otrzymał Nagrodę im. Andrzeja Hiolskiego. Nagrywał dla polskich i zagranicznych wytwórni płytowych.

## Witold Matulka

Śpiewak, tenor o niepowtarzalnej ciepłej barwie głosu (tenor - lirico-spinto). Studia wokalne-aktorskie ukończył na Akademii Muzycznej we Wrocławiu pod kierunkiem prof. Eugeniusza Sasiadka. Pracę artystyczną rozpoczął w Teatrze Muzycznym „ROMA” pod dyktando Bogusława Kaczyńskiego w Warszawie. Przez pięć sezonów był jednym z jego czołowych solistów.

Był także solistą Warszawskiej Opery Kameralnej. Współpracował z Teatrem Wielkim w Łodzi. Jest stałym gościem Bogusława Kaczyńskiego na Europejskim Festiwalu im. Jana Kiepury w Krynicy-Zdrój.

Uczestnik wielu festiwali w Polsce i za granicą, m.in. Międzynarodowego Festiwalu we Friedrichshafen (Niemcy).

Znany z wielu programów telewizyjnych i radiowych. W swoim repertuarze ma m.in. partie Antka z „Nędza Uszczęśliwiona” Kamińskiego, Tamina z „Czarodziejskiego Fletu” Mozarta, Alfreda z „Traviaty Verdiego, pieśni Mozarta, Chopina, Moniuszki, Kiepury.

## Wiesław Ochman



Jeden z największych polskich śpiewaków operowych (tenor). Urodził się w Warszawie. Studia ukończył na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, uzyskując tytuł magistra inżyniera na Wydziale Ceramicznym. W trakcie studiów rozpoczął naukę śpiewu pod kierunkiem prof. Gustawa Serafina i Marii Szłapak. Zadebiutował w 1960 r. na scenie Opery Śląskiej partią Muezina w „Casanovie” Ludomira Rózyckiego. W sezonie 1963 - 1964 śpiewał w Operze Krakowskiej, w

1964 r. został zaangażowany w Teatrze Wielkim w Warszawie. W latach 1966 - 1968 był członkiem zespołu Deutsche Staatsoper w Berlinie. Od początku międzynarodowej kariery w 1967 roku występuje na największych scenach operowych i estradach świata, m.in. w mediolańskiej La Scali, Metropolitan Opera w Nowym Jorku, operach w Barcelonie, Berlinie, Buenos Aires, Chicago, Hamburgu, Madrycie, Moskwie, Paryżu, Rzymie, Salzburgu, San Francisco, Sewilli i Wiedniu. Uczestniczył też w wielu prestiżowych międzynarodowych festiwalach.

Do jego ważniejszych ról należą: - rola Jontka w „Halce” Moniuszki; Arrigo w „Nieszporach sycylijskich” Verdiego; Rudolfa w „Cyganerii” Pucciniego; Nadira w „Poławiaczach perł” Bizeta; Don Jose w „Carmen” Bizeta; Cavaradossiego w „Tosce” Pucciniego, Dimitra Samozwańca w „Borysie Godunowie” Musorgskiego.

Nagrał ponad 50 płyt dla renomowanych wytwórni z partiami takich dzieł, jak „Salome” Richarda Straussa, „Requiem” i „Idomeo” Wolfganga Amadeusa Mozarta pod dyktando Karla Böhma (DG), „Stabat Mater” Antonína Dvořáka, „IX Symfonia d-moll” Ludwiga van Beethovena pod batutą Rafaela Kubelika (DG), „Missa

solemnis c-moll” Mozarta pod dyktando Claudio Abbado, „Jenufa” Leoša Janáčka pod batutą Charlesa Mackerrasa (Decca), „Wojna i pokój” Sergiusza Prokofiewa pod dyktando Mściława Rostropowicza (Erato).

Ważną częścią jego życia stała się działalność charytatywna. W 1998 r., z okazji 200-lecia urodzin Adama Mickiewicza, artysta zebrał prace malarzy polskich, które wystawiono na licytacji w Konsulacie Generalnym RP w Nowym Jorku. Cały zysk - 44 tysiące dolarów - przekazał na remont Domu-Muzeum Wieszcza w Wilnie. 7 marca 1999 r. odbył się tam recital Ochmana, poprzedzający kolejną aukcję zebranych przez artystę w Polsce obrazów - na rzecz Stowarzyszenia Nasza Częstochowa. Dochód - 60 tys. dol. przekazano na rzecz wspierania kultury i stypendia. W 1988 r. światowa Fundacja Zdrowie - Rozum - Serce nadała Wiesławowi Ochmanowi tytuł Lidera Promocji i Kultury w Polsce.

Po 1999 r. artysta zajął się też reżyserią. W Operze Śląskiej zrealizował „Don Giovanniego” Mozarta (1999), „Traviatę” Giuseppe Verdiego (2000), „Carewicza” Ferencza Lehára (2001), „Eugeniusza Oniegina” Piotra Czajkowskiego (2002), „Borysa Godunowa” Modesta Musorgskiego (2004), „Carmen” Georgesa Bizeta (2006). W Operze na Zamku w Szczecinie wyreżyserował „Kraję uśmiechu” Lehára (2007). W Teatrze Wielkim w Łodzi „Eugeniusza Oniegina” (2008).

Jest laureatem wielu odznaczeń i nagród, m.in. Nagrody Państwowej II stopnia (1973), nagrody miasta Krakowa (1976), medalu 400-lecia Stołeczności Warszawy nadanego przez prezydenta Warszawy (1997), Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski (1997), Krzyża Komandorskiego Orderu Odrodzenia Polski (2001), Złotego Medalu „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2005), Nagrody Honorowej Fundacji Kultury Polskiej (2009). W 2008 r. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie przyznała artyście tytuł doktora honoris causa.

Obok muzyki uprawia malarstwo, które stało się jego prawdziwą pasją.

## Piotr Paleczny



Pianista, profesor fortepianu na Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie. Juror wielu pianistycznych konkursów i dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Chopinowskiego w Dusznikach-Zdroju.

Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej w Katowicach w klasie prof. Stefania Allinówny, a następnie w warszawskiej Państwowej Wyższej Szkole Muzycznej pod kierunkiem prof. Jana Ekiera (dyplom w 1970 r.).

W 1968 r. Piotr Paleczny zdobył złoty medal na Międzynarodowym Konkursie Pianistycznym w Sofii. Rok później został laureatem III nagrody Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Monachium. Na VII Konkursie Chopinowskim (1970) dostał III nagrodę Towarzystwa im. Fryderyka Chopina w Warszawie za najlepszą interpretację poloneza Chopina i nagrodę Witolda Małcużyńskiego dla najlepszego Polaka uczestniczącego w konkursie. W 1972 r. - złoty medal w Pleven oraz Grad Prix i złoty medal Festiwalu Młodych Solistów w Bordeaux.

Występował ze wszystkimi polskimi orkiestrami filharmonicznymi i kameralnymi, a także z Chicago Symphony, Tonhalle Orchester w Zurychu, Royal Philharmonic w Londynie, Concertgebouw w Amsterdamie, BBC Symphony Orchestra, Yomiuri Nippon, RAI, Santa Cecilia, Orquesta Nacional de Mexico, Gewandhaus-Orchester. Koncertował w najsłynniejszych salach, m.in. w Carnegie Hall, Teatro Real w Madrycie, Suntory Hall w Tokio, Royal Festival Hall w Londynie. Jako solista Orkiestry Filharmonii Narodowej w Warszawie odbył wiele tournée koncertowych po Anglii, Irlandii, Chinach, Japonii, USA, Niemczech i Szwajcarii.

Ma w dorobku wiele nagrań dla Polskich Nagrań Muza, CD Accord, Pony Canyon, Wifon, BeArTon, EMI, Sound, Naxos, Olympia, BBC Classic, m.in. utworów Chopina, Paderewskiego, Lutosławskiego, Szymanowskiego, Brahmsa, Musorgskiego.

\*5

# Gwiazdy XVI Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego imienia Krystyny Jamroz w Busku

Edyta Piasecka

Śpiewaczka, sopran. Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego Akademii Muzycznej w Krakowie. Jeszcze podczas studiów zadebiutowała partią Królowej Nocy w „Czarodziejskim flecie” pod dyktando Kai Bumanna. W 1997 roku rozpoczęła współpracę z Operą Dolnośląską we Wrocławiu, a daqw lata później została solistką Opery Krakowskiej.

Zajęła I miejsce na „Kursie Mistrzowskim dla Śpiewaków Operowych” w Krakowie prof. Ryszarda Karczykowskiego i otrzymała nagrodę specjalną dla najlepszego głosu żeńskiego, co zaowocowało udziałem w koncertach z cyklu Promocja Polskich Talentów w Austrii.

W 2003 roku brawurowo zadebiutowała w Teatrze Wielkim w Warszawie u boku Alberta Zeddy w partii Hrabiny di Folleville w polskiej prapremierze „Podróży do Reims”.

Następnie wystąpiła w Teatrze Wielkim w partii Zosi w „Halce” w reżyserii Marii Fołtyn oraz w partii Rozyny w „Cyruliku sewilskim”.

W 2010 roku z sukcesem zadebiutowała partią Królowej Nocy w Operze Bałtyckiej w „Czarodziejskim flecie”.

Duże sukcesy odnosi wykonując muzykę oratoryjno-kantatową: II Symfonię c-moll Mahlera, Mozarta - „Exultate Jubilate” i „Requiem”, „Carmina Burana” Orffa, „Stabat Mater” Pergolesiego, „mszę As-dur” Schuberta, „Litanie” i „Stabat Mater” Szymanowskiego.

Współpracowała z wieloma operami polskimi i zagranicznymi: Teatrem Wielkim w Warszawie, Teatrem Wielkim w Łodzi, Operą w Krakowie, Operą Nową w Bydgoszczy, Operą Bałtycką w Gdańsku, Operą Śląską we Wrocławiu, Teatrem Wielkim w Budapeszcie.

Uczestniczyła w wielu festiwalach krajowych i zagranicznych, m.in. Sacrum Profanum w Krakowie, „Internationale Orgel Woche Musica Sacra” w Norymberdze, Festival delle Nacioni w Citta di Castello we Włoszech, Festiwal im. Jana Kiepury w Krynicy, Festiwal Viva il canto w Cieszynie, Festiwal Letni Operowy w Krakowie.

Koncertowała w Belgii, Holandii, Niemczech, USA, Danii, Kuwejcie, Włoszech. W 2008 roku otrzymała nagrodę im. Andrzeja Hiolskiego w kategorii „Debiut Operowy”.

Anna Maria Staśkiewicz

Polska skrzypaczka, zdobywczyni III nagrody na XIII Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu w 2006 roku.

Do jej sukcesów należy także nagroda za najlepsze wykonanie koncertu skrzypcowego W.A. Mozarta na XXII Międzynarodowym Konkursie Valsesia Musica w 2006 r. we Włoszech, I nagroda na V Międzynarodowym Konkursie im. K. Szymanowskiego w Łodzi w 2001 r. oraz I nagroda na XVI Ogólnopolskim Konkursie Bachowskim w Zielonej Górze w 2000 r.

Ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w klasie skrzypiec prof. Marcina Baranowskiego (w 2007 roku). Swoje umiejętności doskonaliła m.in. pod kierunkiem prof. Wandy Wiłkomirskiej.

Koncertowała m.in. w Brazylii, Estonii, Niemczech, Rosji, Słowacji, Szwajcarii, Włoszech i wielu miastach Polski. Grała m.in. z Orkiestrą Kameralną Polskiego Radia Amadeus, Orkiestrą Kameralną Leopoldinum, Sinfonię Cracovią, Sinfonią Varsovią, orkiestrami symfonicznymi w Łodzi, Katowicach, Poznaniu, Getyńską Orkiestrą Symfoniczną w Niemczech, Orkiestrą Kameralną w Zurychu, Sinfonią Municipal w Sao Paulo.

Jest sześciokrotną stypendystką ministra kultury i dziedzictwa narodowego oraz stypendystką Fundacji Yamaha Europa.

Tomasz Strahl

Wiolonczelista, najmłodszy profesor sztuk muzycznych w Polsce. Ukończył w 1989 roku Akademię Muzyczną im. F. Chopina w Warszawie w klasie wiolonczeli prof. Kazimierza Michalika. Jako stypendysta Rządu Austriackiego odbył roczne studium podyplomowe w Hochschule für Musik und Darstellende Kunst w Wiedniu u prof. T. Kühne. Studiował również kameralistykę u wybitnego skrzypka Krzysztofa Jakowicza, z którym występuje od wielu lat.

Artysta jest laureatem ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów wykonawczych w Poznaniu, Warszawie, oraz m.in. I Nagrody V Międzynarodowego Konkursu Muzycznego im. N. Zabaleta w San Sebastian w Hiszpanii w roku 1991. Otrzymał również Nagrodę-Stypendium Polsko-Japońskiej Fundacji JESC w 1994.

Współpracuje z wybitnymi solistami oraz z Kwartetem Wilanów i Kwartetem Śląskim, Royal String Quartet, Kwartet Prima Vista.

Odbył liczne tournée po Japonii, Kanadzie, Hiszpanii (z Filharmonią Śląską). Uczestniczył w festiwalach: Warszawska Jesień, Muzyka w Starym Krakowie, Bravo Maestro, Festiwal w Guadix w Hiszpanii, „Chopin a Paris” w Paryżu, Cello Festival w Caracas, Festiwal w Busku Zdroju, Festiwal im. F. Chopina w Dusznikach Zdroju i Antoninie, Festiwal Pianistyki Polskiej w Słupsku, Festiwal Organowy w Kamieniu Pomorskim, Bydgoski Festiwal Muzyczny i Warszawskie Spotkania Muzyczne.

Dokonał w 2005 roku polskiego prawykonania II Koncertu wiolonczelowego Piotra Mossa na Festiwalu „Prawykonania” wraz z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia. W 2006 roku, z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia zarejestrował odnaleziony, słynny Koncert Zygmunta. Stojowskiego.

Dyskografia artysty obejmuje wiele płyt CD dla Pony Canyon, CD Accord, Polskiego Radia Katowice, Pavane Records, Gema Stereo, Pol-Music”, Acte Preadable oraz Sony Classics. Jest laureatem nagrody Polskiej Akademii Fonograficznej Fryderyk 2003.

Alicja Węgorzewska-Whiskerd

Śpiewaczka, mezzosopran. Absolwentka AMFC w Warszawie. Debiutowała na scenie wiedeńskiej Kammeroper, następnie otrzymała angaż w Neue Oper Wien oraz Theater an der Wien. Występowała obok takich gwiazd mezzosopranowych jak Fiorenza Cossotto i Grace Bumbry.

Uczestniczyła w wielu międzynarodowych festiwalach i galach operowych, m.in. Festiwalu Muzyki Dawnej w Innsbrucku i koncercie z okazji 750-lecia miasta Bredy. Współpracowała z teatrami w Wiedniu, Berlinie, Bayreuth, Monte Carlo, Warszawie, Łodzi, Krakowie, Gdańsku.

Jako laureatka Konkursu w Rheinsbergu wystąpiła tam w głównej roli podczas prapremiery opery „Kronprinz Friedrich” Siegfrieda Matthusa. Polska estrada nagrodziła ją Prometeuszem i złotą płytą za ścieżkę dźwiękową Grzegorza Ciechowskiego do filmu „Wiedźmin”. W Filharmonii Narodowej w Warszawie uczestniczyła w Galowym Finałowym Koncercie Lutosławski Awards, prawykonyując nagrodzone w konkursie pieśni. Na scenie Opery Bałtyckiej wykonywała partię Octaviana w „Kawalerze Srebrnej Róży” Straussa.

Wiesław Ochman zaprosił ją do swojej produkcji „Carmen” na scenie Opery Śląskiej. Wystąpiła także w „Fauście” w reżyserii Roberta Wilsona w Operze Narodowej w Warszawie.

Andrzej Wróbel

Profesor Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie, wiolonczelista. Ukończył tę akademię w 1972 roku.

W latach 1966-1986 pracował w Zespole Kameralistów Filharmonii Narodowej pod kierunkiem Karola Teutschta. W 1972 roku założył, razem z Janem. Tawroszewiczem, kwartet smyczkowy - Kwartet Polski. Z tym kwartetem otrzymał nagrody na konkursach: Colmar - Inagroda, Belgrad - II nagroda, Monachium - III nagroda. Kwartet dokonał licznych nagrań dla radiofonii niemieckiej, szwajcarskiej, francuskiej i polskiej. Nagrał też płyty dla Polskich Nagrań. Kwartet ten niestety rozpadł się po 1981 roku.

Pracował też w orkiestrze Filharmonii Narodowej jako koncertmistrz w Warszawskiej Operze Kameralnej. Był założycielem z Jerzym Maksymiukiem Polskiej Orkiestry Kameralnej. W roku 1986 założył zespół kameralny Camerata Vistula, który prowadzi do tej pory.

Prowadzi także działalność solistyczną, nagrywając płyty dla producentów z Polski i Niemiec.

W 2003 roku zorganizował I Festiwal Polskiej Muzyki Kameralnej.

-m.k.



Koncert w pińczowskiej synagodze

# Publiczność zawsze mnie wzrusza

**ROZMOWA** | Bogusław Kaczyński, krytyk muzyczny prowadzący koncert „Wielka sława to żart”



**W tym roku odbędzie się już 16. edycja Festiwalu im. Krystyny Jamroz. Jak wspomina pan patronkę festiwalu?**  
**BOGUSŁAW KACZYŃSKI:** Nie będzie przesady w stwierdzeniu, że właściwie wychowałem się na Krystynie Jamroz. Jako uczeń szkoły podstawowej jeździłem na wakacje do Wrocławia, gdzie mieszkał mój wuj, i chodziliśmy wspólnie na przedstawienia. Wtedy właśnie byliśmy świadkami wielkich sukcesów Krystyny Jamroz w Operze Wrocławskiej. Widziałem ją w wielu świetnych rolach, ale najbardziej utkwiła mi w pamięci w „Aidzie”. Potem obserwowałem jej znakomite role w Teatrze Wielkim w Warszawie, z którym właściwie związana była do końca życia. Z tą wybitną artystką łączyła mnie bliska znajomość. Byliśmy wiele razy za granicą.

**Czym, pana zdaniem, Krystyna Jamroz wyróżniła się spośród innych artystek?**

Od początku swojej kariery, czyli od czasów wrocławskich, charakteryzowała się tym, że w jej śpiewie był ogromny ładunek dramatyczny. Publiczność była oczarowana brzmieniem jej głosu. To był prawdziwy sopran dramatyczny w światowej skali. W powojennej Polsce taki głos był naprawdę unikatowy. Do tego dochodziła jej ekspresja sceniczna i znakomita prezenca. Krystyna była wyjątkowo ładną i zgrabną kobietą, co zawsze robiło wrażenie, kiedy oglądało się ją

w rolach dramatycznych, operowych. Na scenie było na kogo popatrzeć. W życiu prywatnym była niezwykle miła, serdeczna, bardzo towarzyska.

**Jak się zrodziła idea Festiwalu im. Krystyny Jamroz?**

To ja przed laty rzuciłem hasło: zróbmy w Busku festiwal Krystyny Jamroz. Było to w dniu odsłonięcia tablicy pamiątkowej na domu, w którym urodziła się artystka. Odsłanialiśmy tę tablicę w obecności kamer, a potem w przepięknym sanatorium Marconi prowadziłem koncert z udziałem Hanny Rumowskiej, Bogdana Paprockiego, Romy Owsieńskiej. Przybyłem tłumom rzuciłem hasło, by zorganizować Festiwal Krystyny Jamroz. I przyznam, że nie miałem świadomości, że tę ideę uda się tak szybko zmaterializować.

**Pan bardzo silnie oddziałuje na tłumy melomanów...**

Od rzucenia hasła do jego realizacji długa droga, bo trzeba jeszcze życzliwości władz, ale ta na szczęście była. Cieszę się, że dyrekcję tych festiwali objął Artur Jaroń, znakomity pianista kielecki, który całe serce wkłada w tę imprezę. Obserwuję z uwagą jego pracę, bo co roku prowadzi koncert finałowy.

**Co usłyszymy w tym roku?**

Staram się co roku zapraszać innych artystów i przygotowywać

inny repertuar, i pamiętać, żeby zawsze było to atrakcyjne dla publiczności. Nie zmienia się tylko patronka festiwalu i nie zmieniam ją, stale obecny na scenie. W tym roku w pierwszej części będzie koncert gwiazd operowych, w drugiej usłyszymy muzykę operetkową, musicalową, nie zabraknie rzecz jasna pieśni neapolitańskich i piosenek. Z jednej strony wielki repertuar: Gremin z „Eugeniusza Oniegina” i „Norma” Belliniego, i oczywiście „Traviata” Verdiego, a w drugiej części, której gwiazdą będzie Grażyna Brodzińska – najsławniejsze fragmenty muzyki popularnej. Artystom towarzyszyć będzie znakomita orkiestra Filharmonii Śląskiej pod batutą Mirosława Jacka Blaszczyka, z którą bardzo często i bardzo chętnie występuję.

**Cieszę się, że jest pan już w świętej formie i po wielu poważnych perturbacjach zdrowotnych odzyskuje pan siły, za co wielu melomanów trzymało kciuki...**

Odczuwałem i nadal odczuwam niezwykłą serdeczność. Na koncertach, które prowadzę, bardzo często jestem wzruszony zachowaniem widowni, która wstaje z miejsca na moje wejście. Ta życzliwość i sympatia dają mi ogromną siłę.

—rozmawiał Jan Bończa-Szablowski

## PROGRAM

### XVI Międzynarodowego Festiwalu Muzycznego im. Krystyny Jamroz

3 – 10.07.2010 r. w Busku-Zdroju

#### 3.07.2010, sobota

godz. 20 – Dom Kultury w Busku-Zdroju  
 „Inauguracja – Jubileusz 50-lecia pracy artystycznej prof. Konstantego A. Kulki”  
 Konstanty Andrzej Kulka – skrzypce  
 Andrzej Gębski – skrzypce  
 Andrzej Wróbel – wiolonczela  
 Tomasz Strahl – wiolonczela  
 Gaba Kulka – śpiew  
 Robert Rasz – perkusja  
 Wojciech Traczyk – kontrabas  
 Adam Klocek – dyrygent  
 Jacek Rogala – dyrygent  
 Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Świętokrzyskiej  
 W programie utwory: J. Brahmsa, K. Lipińskiego i innych

#### 4.07.2010, niedziela

godz. 12 – kościół pw. św. Wojciecha w Glinianach k. Ożarowa  
 „Ave Maria w muzyce”  
 Monika Kolasa-Hladikova – mezzosopran  
 Mariusz Ryś – organy  
 Robert Grudzień – organy  
 Georgij Agratina – fletnia Pana  
 Ludmiła Worobec-Witek – skrzypce  
 Artur Jaroń – fortepian

godz. 12 – kościół NP NMP w Busku-Zdroju  
 „Uroczysta msza św. za spójność duszy Fryderyka Chopina”

Justyna Reczeniedi – sopran  
 Katarzyna Kiszewska – mezzosopran  
 Krzysztof Marosek – organy  
 Kwartet Prima Vista  
 J. Elsner – „Z odgłosem wdzięcznych pieśni” – msza G-dur op. 75  
 J. Elsner – kwartet smyczkowy d-moll op. 8 nr 3

godz. 15 – park – Kurozwęki  
 „Melodie świata”

Orkiestra Dęta BSCK pod dyktando Jana Tokarza

godz. 17 – sala balowa – pałac w Kurozwękach

„Chopin w pałacu”  
 Anna Maria Staśkiewicz – skrzypce  
 Katarzyna Budnik-Gałęzka – altówka  
 Marcin Zdunik – wiolonczela  
 Łukasz Długosz – flet  
 Artur Jaroń – fortepian  
 Andrzej Tatarski – fortepian  
 W programie utwory F. Chopina, I.F. Dobrzyńskiego i innych

godz. 16 – kościół pw. św. Brata Alberta

w Busku-Zdroju  
 „Muzyka sakralna”  
 Wiesław Ochman – tenor  
 Robert Grudzień – organy  
 Georgij Agratina – fletnia Pana  
 Chór Miejski im. Mikłosa Szekely z Szigetszentmiklós (Węgry)

godz. 20.30 – Dom Kultury w Busku-Zdroju

Nigel Kennedy Quintet

#### 5.07.2010, poniedziałek

godz. 15 – park – Busko-Zdrój  
 Salonowa Orkiestra Zdrojowa

godz. 20 – Dom Kultury w Busku-Zdroju

„Gwiazdy polskiej estrady”  
 Hanna Banaszak z zespołem

#### 6.07.2010, wtorek

godz. 15 – park – Busko-Zdrój  
 Strauss Ensemble

godz. 20 – sanatorium Marconi w Busku-Zdroju

„Fryderyk Chopin – Pieśni”  
 Alicja Węgorzewska-Wiskherd – mezzosopran  
 Artur Jaroń – fortepian  
 Pierre Hommage – skrzypce (Francja)  
 Michel Bourdoncle – fortepian (Francja)  
 Kwartet smyczkowy „Camerata”  
 F. Chopin – Pieśni  
 E. Chausson – koncert na skrzypce, fortepian

i kwartet smyczkowy

St. Moniuszko – kwartet smyczkowy d-moll

#### 7.07.2010, środa

godz. 15 – sanatorium Marconi w Busku-Zdroju  
 „Młode talenty”  
 Maxima Sitarz – skrzypce  
 Joanna Kreff – skrzypce  
 Marcin Sikorski – fortepian

godz. 20 – Wiślica

G. Puccini – Messa di Gloria  
 Adam Zdunikowski – tenor  
 Adam Kruszewski – baryton  
 Resonance Con Tutti – chór  
 Sławomir Chrzanowski – dyrygent  
 Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Zabrzeńskiej

#### 8.07.2010, czwartek

godz. 15 – sanatorium Marconi w Busku-Zdroju  
 „Scena Młodych”  
 Koncert studentów klas wiolonczeli prof. T. Strahla i skrzypiec prof. M. Baranowskiego  
 Ewa Skardowska – fortepian  
 Marcin Sikorski – fortepian

godz. 19 – sanatorium Marconi

w Busku-Zdroju  
 „Młodzi grają Chopina”  
 Aleksandra Swiżut – fortepian  
 Karolina Nadolska – fortepian

godz. 21 – Dom Kultury w Busku-Zdroju – plener

P. Czajkowski – „Eugeniusz Oniegin”  
 opera w 3 aktach  
 Soliści, chór, orkiestra Teatru Muzycznego w Kaliningradzie (Rosja)

#### 9.07.2010, piątek

godz. 15 – sanatorium Marconi w Busku-Zdroju  
 „Młode talenty”  
 Koncert laureatów konkursów wokalnych im. K. Jamroz w Kielcach

godz. 18.30 – sanatorium Marconi w Busku-Zdroju

„Jazzowe mazurki”  
 Artur Dutkiewicz – fortepian

godz. 19.30 – sanatorium Marconi w Busku-Zdroju

„Chopin – Recital nadzwyczajny”  
 Piotr Paleczny – fortepian

godz. 21.30 – synagoga w Pińczowie

„Romanse rosyjskie”  
 Trio Relikt (Moskwa, Rosja)

#### 10.07.2010, sobota

godz. 11-17 – park w Busku-Zdroju  
 „Chopin w parku”

godz. 11 – Koncert uczniów PSM I i II st. w Kielcach

godz. 12 – Paweł Baran – fortepian  
 Kwintet smyczkowy Filharmonii Świętokrzyskiej

godz. 15 – Jacek Ciołczyk – fortepian

Kwintet smyczkowy Filharmonii Świętokrzyskiej

godz. 16 – Mirosław Herbowski – fortepian

godz. 17.00, sanatorium Marconi w Busku-Zdroju

„Roma Owsieńska i jej uczniowie”  
 Roma Owsieńska – sopran  
 Łukasz Woś – fortepian  
 Jakub Oczkowski – tenor

godz. 19.00 – Dom Kultury w Busku-Zdroju

„Wielka sława to żart”  
 Bogusław Kaczyński – gospodarz wieczoru  
 Grażyna Brodzińska – sopran  
 Edyta Piasecka – sopran  
 Małgorzata Długosz – sopran  
 Witold Małulka – tenor  
 Sylwester Kostecki – tenor  
 Wiktor Dudar – bas (Kijów, Ukraina)  
 Mirosław Jacek Blaszczyk – dyrygent  
 Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Śląskiej  
 W programie najsłynniejsze arie z oper, operetek i musicali



**PATRONAŁ:** Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego - Bogdan Zdrojewski  
 Wojewoda Świętokrzyski - Beata Pawlik-Kowalska; Marszałek Województwa Świętokrzyskiego - Adam Jarubas  
 Starosta Buski - Jerzy Kolarz; Burmistrz Miasta i Gminy Busko-Zdrój - Piotr Wąsowicz  
 Burmistrz Miasta i Gminy Policzna - Włodzisław Baskarak; Burmistrz Miasta i Gminy Ożarów - Marcin Majcher  
 Burmistrz Miasta i Gminy Staszów - Andrzej Jolka; Starosta Staszowski - Romuald Garczewski; Wójt Wilicy - Stanisław Krzak  
**ORGANIZATOR:** Buskie Samorządowe Centrum Kultury - Dyrektor Andrzej Żądło  
**WSPÓLORGANIZATORZY:** Stowarzyszenie Współpracy Polska-Wschód O/Województwi w Kielcach; Gazeta Codzienna Echo Dnia

*Zrealizowane ze środków finansowych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego*      *Zrealizowane ze środków finansowych Urzędu Marszałkowskiego Województwa Świętokrzyskiego oraz Województwa Świętokrzyskiego*      *Festiwal sfinansowany przez Prezydent Buski*

# XVI MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL MUZYCZNY

## im. Krystyny Jamroz

### 3 - 10.07.2010 r. Busko-Zdrój

Dyrektor Festiwalu - Artur Jaroń



Mecenas i Złoty Sponsor Festiwalu



### Gwiazdy Festiwalu:

Georgij Agulnik, Renata Zamiatka, Miroslav Jurek, Marcin Górecki, Grażyna Borkowska, Jakub Długosz, Magdalena Długosz, Wiktor Pudeł, Artur Dubiński, Robert Gładki, Szymon Karpiński, Naji Kassar, Szymon Kozicki, Adam Krzywicki, Gabe Żalka, Krzysztof Andrzej Żalka, Piotr Mandla, Wiesław Górecki, Renata Dworkin, Piotr Polowicz, Edyta Piasecka, Ewa Bótko (Mackay), Anna Maria Szalkiewicz, Tomasz Struhal, Andrzej Szanki, Alicja Wypychowska - Półbard, Adam Zdobychowski

Sponsory Główni:



Sponsory:

